

Nieuwsbrief STAB OGR Updates - Nummer 09, 2013

Nummer 9, 2013

Redactie: mr. G.A. Keus, mr. J.K. van de Poel, mr. ir. O.W.J.M. Scholte, mr. R. Veenhof en bc. K-RMT P.A.H.M. Willems.

INHOUDSOPGAVE

Rechtbank

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2013:BZ5716](#) 01-03-2013

Amsterdam

Raad van State

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:BZ7791](#) 17-04-2013

Valkenswaard

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:BZ7702](#) 17-04-2013

GS Zuid-Holland

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2013:BZ7543](#) 03-04-2013

GS Limburg

RECHTSPRAAK

GS Zuid-Holland

De Habitatrictlijn verzet zich niet tegen de uitzondering op vergunningplicht in artikel 19d lid 3 NB-wet 1998. De coördinatieplicht als bedoeld in de IPPC-richtlijn betreft enkel besluiten die hun grondslag vinden in regelgeving die de implementatie van de IPPC-richtlijn vormt. De NB-wet 1998 behoort niet tot die regelgeving

Casus

Afwijzing van verzoek om handhavend op te treden tegen een aardolie- en aardgasraffinaderij wegens overtreding van de Natuurbeschermingswet 1998 (NB-wet 1998). Volgens appellanten hebben de emissies van de raffinaderij gevolgen voor in de omgeving gelegen Natura 2000-gebieden, terwijl geen vergunning krachtens de NB-wet 1998 is verleend. Volgens verweerder is er sprake van 'bestaand gebruik' als bedoeld in artikel 19d lid 3 van de NB-wet 1998, waardoor geen vergunning is vereist. Appellanten erkennen dat sprake is van 'bestaand gebruik' maar menen dat ten onrechte een beroep is gedaan op de uitzondering van vergunningplicht omdat uit de IPPC-richtlijn, in samenhang met de Habitatrictlijn, volgt dat de effecten van de raffinaderij op de Natura 2000-gebieden moeten worden getoetst.

Rechtsvragen

Is de uitzondering van vergunningplicht in strijd met artikel 6 lid 2 en 3 van de Habitatrictlijn? Hoe ver strekt de coördinatieplicht als bedoeld in artikel 7 van de IPPC-richtlijn?

Uitspraak

Met het stelsel van vergunningverlening krachtens de NB-wet 1998 is beoogd uitvoering te geven aan de Habitatrictlijn. Niet in geschil is dat dit stelsel, waarin bestaand gebruik is uitgezonderd van de vergunningplicht, in dit geval geen strijd met artikel 6 lid 2 en 3 van de Habitatrictlijn oplevert. De Habitatrictlijn, waarvan de NB-wet 1998 de implementatie vormt, verzet zich aldus niet tegen deze uitzondering op de vergunningplicht. De

coördinatieplicht als bedoeld in de IPPC-richtlijn betreft enkel besluiten die hun grondslag vinden in regelgeving die de implementatie van de IPPC-richtlijn vormt. De NB-wet 1998 behoort niet tot die regelgeving.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 17-04-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:BZ7702

Zaaknummer: 201112113/1/A4

Wetsartikelen: 19d NB-wet 1998, 6 Habitatrictlijn, 5 IPPC-richtlijn en 7 IPPC-richtlijn

RECHTSPRAAK

Valkenswaard

Er is uitsluitend uitgegaan van de geluidbelasting van het verkeer van en naar de inrichting, maar niet van de binnenshuis optredende geluidbelasting van het totale wegverkeer

Casus

Milieuvergunning voor een bierbrouwerij. Appellant voert aan dat de geluidbelasting van het verkeer onvoldoende is onderzocht nu slechts is uitgegaan van het verkeer van en naar de inrichting.

Rechtsvraag

Is de geluidbelasting van het verkeer in voldoende mate onderzocht?

Uitspraak

Door het college is erkend dat slechts is uitgegaan van de geluidbelasting van het verkeer van en naar de inrichting. Nu niet de binnenshuis optredende geluidbelasting van het totale wegverkeer is berekend, maar slechts die van het verkeer van en naar de inrichting, is niet duidelijk of de geluidbelasting onder de binnengrenswaarde van 35 dB(A) blijft.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 17-04-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:BZ7791

Zaaknummer: 201107146/1/A4

Wetsartikelen: 8.10 Wm (oud) en 8.11 Wm (oud)

RECHTSPRAAK

GS Limburg

Er is sprake van verschoonbare termijnoverschrijding nu appellante niet van het besluit op de hoogte is gesteld en het besluit niet is gepubliceerd

Casus

Goedkeuring van een bij voorschrift in de milieuvergunning opgenomen verplichting tot het uitvoeren van een geurreductie-onderzoek en het opstellen van een plan van aanpak. Het door appellante tegen dit besluit ingediende bezwaar is niet-ontvankelijk verklaard wegens niet verschoonbare overschrijding van de bezwaartermijn.

Rechtsvraag

Is het bezwaar terecht niet-ontvankelijk verklaard?

Uitspraak

Appellante is weliswaar belanghebbende bij het besluit maar het besluit is niet aan haar maar uitsluitend aan vergunninghoudster gericht, aangezien ingevolge de Algemene wet bestuursrecht voor de bekendmaking daarvan slechts toezending of uitreiking aan vergunninghoudster was vereist. Volgens vaste jurisprudentie kan overschrijding van de bezwaartermijn door een belanghebbende, niet zijnde de aanvrager, die van het nemen van een besluit niet schriftelijk op de hoogte is gesteld, terwijl evenmin publicatie in een huis-aan-huisblad heeft plaatsgevonden, verschoonbaar worden geacht, indien de belanghebbende zijn bezwaren binnen twee weken nadat hij van het bestaan van het besluit op de hoogte is geraakt, kenbaar heeft gemaakt. Vaststaat dat appellante niet van het besluit op de hoogte is gesteld en dat evenmin publicatie in een huis-aan-huisblad heeft plaatsgevonden. Appellante heeft binnen twee weken nadat zij van het bestaan van het besluit op de hoogte is geraakt, hiertegen bezwaar gemaakt. De overschrijding van de bezwaartermijn is verschoonbaar.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 03-04-2013

ECLI: ECLI:NL:RVS:2013:BZ7543

Zaaknummer: 201108280/1/A4

Wetsartikelen: 2:14 Awb en 3:41 Awb

RECHTSPRAAK

Amsterdam

De StAB is te beschouwen als een onafhankelijke deskundige en de procedure rond het deskundigenonderzoek voldoet aan de maatstaven die voortvloeien uit het Mantovanelli-arrest

Casus

Besluit waarbij een schadevergoeding is toegekend. Eisers hebben onder meer aangevoerd dat de rechtbank bij de beoordeling van het bestreden besluit niet zou mogen afgaan op het deskundigenbericht en het nader verslag van de StAB, onder meer omdat daartoe geen noodzaak bestond en niet is voldaan aan de procedurele maatstaven die ten aanzien van het deskundigenonderzoek worden gesteld.

Rechtsvragen

Was het noodzakelijk om de StAB in te schakelen? Voldoet de gang van zaken in deze procedure aan de procedurele maatstaven die ten aanzien van het deskundigenonderzoek worden gesteld?

Uitspraak

Voorop staat dat de (ambtshalve) benoeming door de rechtbank van een deskundige een discretionaire bevoegdheid is, waarbij de belasting die een deskundigenonderzoek met zich kan brengen, mede gelet op het daarmee gemoeide tijdsverloop, in redelijke verhouding zal moeten staan tot de daarvan te verwachten resultaten. Is dat niet het geval, dan zal het onderzoek achterwege moeten worden gelaten dan wel op een minder belastende wijze moeten worden verricht. Gelet op onder andere de uiteenlopende visies van de door partijen geraadpleegde deskundigen over (de hoogte van) de geleden schade heeft de rechtbank in dit geval in redelijkheid van de bevoegdheid gebruik kunnen maken. De StAB is te beschouwen als een onafhankelijke deskundige op het gebied van nadeelcompensatie waarvan de taak en onafhankelijke positie wettelijk is neergelegd. Een algemene vraagstelling, waarbij het geschil in volle omvang aan de StAB ter advisering wordt voorgelegd, is niet ongebruikelijk en in dit

geval ook adequaat. De rechtbank mag dan ook in beginsel op het deskundigenbericht van de StAB afgaan. Dat is slechts anders indien dit onvoldoende zorgvuldig tot stand is gekomen of anderszins zodanige gebreken bevat dat het niet aan de oordeelsvorming ten grondslag mag worden gelegd. Eisers voeren daartoe aan dat aan hen de conceptrapportage had moeten worden voorgelegd, voordat de bevindingen van de StAB in het definitieve rapport naar de rechtbank waren gezonden. Eisers zijn evenwel in de gelegenheid gesteld naar aanleiding van het verslag van de StAB schriftelijk hun zienswijze met betrekking tot het verslag naar voren te brengen. Ook het nader verslag van de StAB is overeenkomstig artikel 15 van de Procesregeling bestuursrecht 2010 ter reactie voorgelegd aan partijen. Dit artikel regelt de procedure rond het deskundigenonderzoek naar de maatstaven die voortvloeien uit het Mantovanelli-arrest (EHRM 18 maart 1997, LJN AD4449). Uit dit arrest volgt dat elke partij in beginsel in de gelegenheid moet worden gesteld om niet alleen zelf bewijs te leveren, maar ook om kennis te nemen van, en commentaar te leveren op het bewijs. Deze eis is gerelateerd aan de gerechtelijke procedure zelf; hieruit mag niet in haar algemeenheid worden geconcludeerd dat indien een deskundige door een gerecht wordt benoemd, de partijen in alle instanties moet worden toegestaan de ondervragingen door de deskundige bij te wonen en de documenten waarop hij zich baseert in te zien. Essentieel is dat partijen adequaat kunnen participeren in de procedure voor het gerecht. De hiervoor beschreven gang van zaken in deze procedure voldoet aan deze eisen. Eisers zijn in staat geweest om effectief hun inbreng te leveren in het kader van het onderzoek door de StAB en zij hebben op de resultaten van het onderzoek adequaat tegenspraak kunnen leveren nadat het deskundigenbericht aan de rechtbank was gezonden. Die opvatting vindt steun in de uitspraken van de ABRvS van 9 mei 2007 (LJN BA4711) en van 6 mei 2009 (LJN BI2965). Er is dan ook geen aanleiding om het deskundigenbericht van de StAB niet bij de beoordeling te betrekken.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 01-03-2013

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2013:BZ5716

Zaaknummer: AWB 09/2266

Wetsartikelen: 8:47 Awb en 15 Procesregeling bestuursrecht 2010